

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Látrányi Erik ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, ... jogtanácsos által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2008. január 22. napján meghozott, 22.P.26.364/2007/2. számú ítélete ellen a felperes részéről 3. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 5.000 (ötezer) forint másodfokú perköltséget. A le nem rótt 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket a felperes illetékmentessége folytán a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperesnek a ... -én „...” című írásában megjelent azon közlés - miszerint „a ... ifjúsági társszervezete, az ... (...) képviseletében ... alelnök 2007. május 13-án sajtótájékoztatót tartott a ..., kifejezve az ... tiltakozását a felperes neve rendezvénye ellen, melynek célja a drogfogyasztás népszerűsítése, valamint az ehhez kapcsolódó droglegalizációs törekvések erősítése volt” - miatt előterjesztett keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 Ft + áfa, összesen 12.000 Ft jogtanácsosi munkadíjat. A le nem rótt 21.000 Ft illetékről úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét a Ptk. 79. § (1) bekezdése és a Legfelsőbb Bíróság PK 12. és 14. számú állásfoglalása alapján bírálta el. Megállapította ennek alapján, hogy a felperesi egyesület által szervezett rendezvény célját illetően az alperes véleményt közölt, bár a véleménynyilvánítás is lehet sértő, ha minden

ténybeli alapot nélkülözve tartalmaz elmarasztaló értékítéletét, vagy indokolatlan bántó és sértő, lealázó, azonban jelen esetben a kifejezésmód nem volt indokolatlanul lealázó és nem nélkülözött minden ténybeli alapot. Az nem vitás, hogy a rendezvény célja többek között a drogliberalizációs törekvések erősítése volt, a drogfogyasztás büntethetőségének támadásán keresztül. Bár ez a törekvés önmagában nem azonos a drogfogyasztás népszerűsítésével, azonban a közfelfogás szerint akár csak a drogok egy meghatározott körének felszabadítása is eredményez a jelenleginél nagyobb számú drogfogyasztót. Ezekből a tényadatokból az alperes levonhatta azt a következtetést, hogy a rendezvény célja közvetlenül a drogfogyasztás népszerűsítése volt. Ezen gondolatmenettel szemben a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalása alapján sajtó-helyreigazításnak nincs helye. Az alperes közlése amennyiben a közvetlen célokat illetően tartalmaz is pontatlanságot, olyan csekély mértékű, hogy a közvélemény befolyásolására az érintett személlyel szemben a társadalom értékítéletének kedvezőtlen megváltozására nem alkalmas, így azzal szemben helyreigazításnak nincs helye. Rámutatott arra is, hogy a helyreigazítási kérelem terjedelmével kapcsolatos alperesi kifogás is helytálló volt.

A perköltség viseléséről a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján határozott, míg a felperes illetékmentessége folytán a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a értelmében úgy rendelkezett, hogy a le nem rótt illetéket a Magyar Állam viseli.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását kérte, kereseti kérelmének megfelelően. Vitatta, hogy a sajtóközleményben az alperes véleményt közölt. A rendezvény céljai közt nem szerepelt a drogfogyasztás népszerűsítése, a szervezők erre vonatkozó kijelentést, erre utaló magatartást nem tettek. Ezért ennek állítása hamis tényt jelent, amely alkalmas a társadalom értékítéletének kedvezőtlen befolyásolására. Mivel a rendezvénynek nem volt a célja a drogfogyasztás népszerűsítése, ezért a felperes legalizációs törekvései sem kapcsolódhattak ehhez. Az elsőfokú ítélet szerint sem vitás, hogy a dekriminalizáció, illetve legalizáció elérésére törekvés nem azonos a drogfogyasztás népszerűsítésével. Ebből pedig egy helyes következtetés vonható le, az alperes a való tényeket hamis színben tüntette fel. Amennyiben a másodfokú bíróság úgy ítéli meg, hogy az alperes csupán véleményének adott hangot, abban az esetben arra hivatkozott a felperes, hogy a vélemény minden ténybeli alapot nélkülöz, burkoltan valótlán tény állít, illetve hamis színben tünteti fel a valóságot. Hivatkozott arra, hogy tudományos bizonyítékok nem támasztják alá azt a vélekedést, miszerint a dekriminalizáció vagy a legalizáció összefüggésben állna a drogfogyasztók számának növekedésével. Azokban az országokban, ahol a drogfogyasztással kapcsolatos jogszabályok és a jogalkalmazói gyakorlat megengedőbb az adatok ennek ellenkezőjét támasztják alá. A kutatások szerint a tiltásból illetve a törvényi szabályozás hiányából eredő ártalmak eltűnésével a problémás drogfogyasztók száma drasztikusan csökken. Tehát nem minősíthető ténynek az, hogy a tiltó szabályok enyhülése automatikusan a drogfogyasztók számának emelkedéséhez vezet. Kifejtette azt is, hogy a felperesi egyesület egyik fő célja a közfelfogás megváltoztatása ebben a kérdésben. A felperes honlapján megtalálható ... című kiadványból nem vonható le alappal az a logikai

következtetés, hogy a rendezvény illetve a felperesi egyesület törekvései a drogfogyasztást népszerűsítik, mivel az, hogy a legalizáció után nő vagy csökken a droghasználat ettől független kérdés. Hivatkozott arra is, hogy a kifogásolt közlemény az egyesület céljait is összefüggésbe hozta a drogfogyasztás népszerűsítésével és nem csak az adott rendezvény céljaira vonatkoztatta ezt. Az az állítás, hogy a valaki a rendezvényeivel, törekvéseivel a drogfogyasztást népszerűsíti, bármely személy kapcsán alkalmas a társadalmi értékítélet kedvezőtlen befolyásolására, olyan szervezet esetén pedig különösen, amelyik a droggkérdéssel kapcsolatos társadalmi közvélekedés formálását és a probléma árnyalt megvilágítását tűzte ki célul.

A helyreigazítás terjedelmével kapcsolatosan arra hivatkozott, hogy a mondatok hossza és jellege kizárólag az alperesi állítások következménye volt. Továbbá utalt arra, hogy internetes újságról van szó, ebben az esetben pedig egyébként sem érvényesülnek úgy a terjedelmi korlátok mint egy nyomtatott sajtóterméknél.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalására. Előadta, hogy a rendezvény célkitűzései között szerepelt a drogfogyasztás büntetőjogi szankcionálásnak eltörlése, vagyis a droglegalizáció, ebből az alperes levonta azt a véleményt, hogy a fogyasztás fokozódhat, népszerűbbé válik, helyreigazításra pedig csak tényállítások esetén van lehetőség.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján helytálló döntést hozott, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és a 254. § (3) bekezdése szerint helybenhagyta, annak helyes indokaira is tekintettel.

A sajtóról szóló 1986. évi II. törvény (Stv.) 2. § (1) bekezdése kimondja, hogy mindenkinek joga van arra, hogy tájékoztatást kapjon szűkebb környezetét, hazáját, a világot érintő kérdésekben. Az Stv. a sajtó kötelezettségeként fogalmazza meg a hiteles, gyors és pontos tájékoztatásról történő gondoskodást. Mindemellett a sajtószabadság gyakorlása nem lehet korlátlan, nem valósíthat meg bűncselekményt vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, nem sérthet közérkölcset, nem járhat mások személyhez fűződő jogainak sérelmével. A sajtó objektív tájékoztatási kötelezettségéhez fontos közérdek fűződik, mivel ez a közgondolkodás formálásának eszköze, amely társadalmi rendeltetését csak akkor tudja betölteni, ha a sajtó a közvéleményt híven és tárgyilagosan tájékoztatja a valóságról.

A Ptk. 79. § (1) bekezdése alapján sajtó-helyreigazítási kötelezettség kizárólag objektíve valótlan, vagy a valóságot hamis színben feltüntető tényállítás esetén áll fenn.

A Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalása szerint vélemény, értékítélet, bírálat, következtetés alapján nincs helye sajtó-helyreigazításnak, kivéve, ha ezek valótlan tényállításon alapulnak, illetve a valóságot hamis színben tüntetik fel.

A felperes által előterjesztett helyreigazítási kérelem keretei között a bíróságnak abban kellett állást foglalnia, hogy a perbeli cikkek tartalmazznak-e a felperes személyére vonatkozó valótlan tényállítást, illetve keltenek-e hamis látszatot.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával abban, hogy a felperes által sérelmezett közlések miatt sajtó-helyreigazításnak nincs helye.

A másodfokú bíróság teljes körűen osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, miszerint a sérelmezett közlések a drogfogyasztás szabályozásával kapcsolatban a felperesi egyesület és annak rendezvénye által képviselt álláspontból kialakított véleményt fogalmaztak meg. Ez a következtetés, vélemény azon alapult, hogy a felperesi egyesület a kenderszármazékok legalizációját támogatja és egyéb drogok esetében a büntetőjogi fenyegetettség eltörlése, a dekriminalizáció mellett áll ki. A cikkben közzétettek az erről kialakított álláspontot tartalmazzák, miszerint a drogfogyasztás népszerűsítése, illetve az ehhez kapcsolódó droglegalizációs törekvések erősítése volt. Így tehát ez a kijelentés nem tartozik a tényállítások körébe, még burkoltan sem tartalmaz tényközlést, illetve nem tünteti fel a valóságot sem hamis színben. Vélemény, következtetés esetén pedig sajtó-helyreigazítás elrendelésére nincsen lehetőség.

A fellebbezési eljárásban felmerült költségről a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a, valamint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés d) pontja szerint határozott.

Budapest, 2008. április 10.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s. k.
a tanács elnöke

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s. k. . Győriné dr. Maurer Amália s. k.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitel  l:
tisztviselő